

[Hans Hansen (Rørby).]

nansministeren da, at det vil være til Ubehag for dem, der sælger disse Varer i Bytte? For den øvrige Tale, den højtærede Finansminister som med, har ikke noget med selve Sagen, Varebytningen, at gøre. Det er en Tale, som jeg mener kun er beregnet for Galleriet og ikke har noget at gøre med selve Varebytningen og de virkelige Forhold. Thi Forholdet er jo det, at jo mere vi hindrer Varer i at komme ind i Landet, desto mindre kan vi sælge, og det rammer først og fremmest Landbruget; det ved den højtærede Finansminister vistnok meget godt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er fremsat Ønske om, at dette Udvalg nedsættes allerede i indeværende Møde. Dertil udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik derefter til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af visse midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

Valg blev: *Hans Nielsen, Chr. Hansen, P. Andersen, J. P. Larsen, Helga Larsen, Jens Sørensen (Smørum), Rager, Jørgen Jørgensen, Himmelstrup, Clausager, Raunkjær, Vejen, Drachmann, Pürschel og Larsen-Badse.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Skattekammerbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3589, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 2186).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Pinholt: Dette Lovforslag om Udstedelse af Skattekammerbeviser indeholder jo en Fornylse af den Lov, som udløber nu til 1. Januar. Siden 1924 har Finansministeren haft en saadan Lovhjemmel til at udstede Skattekammerbeviser til et Beløb af 50 Mill. Kr., og der er ikke nogen Tvivl om, at dette har været fornuftigt og forstandigt; der er ikke nogen Tvivl om, at man ad den Vej har kunnet skaffe sig Midler uden at være nødt til at trække paa Nationalbanken. Lovforslaget her adskiller sig paa nogle Punkter fra den gældende Lov. For det første ønsker Ministeren, at Loven ikke skal være tidsbegrænset; det mener jeg i og for sig heller ikke er nødvendigt. Dernæst ønsker Ministeren, at Skattekammerbevisernes Løbetid skal være 12 Maaneder i Stedet for nu 6, og endelig ønsker Ministeren, at Skattekammerbeviserne, som hidtil kun har været udstedt i Kronemønt, ogsaa skal kunne udstedes i fremmed Mønt. Dette sidste tror jeg, det vil være rigtigt at faa en kort Forhandling med Ministeren om. Jeg mener i og for sig ikke, det er urigtigt, det kan vist til Tider være meget formaals-tjenligt, men jeg vilde gerne, at man i Finansudvalget, hvortil jeg tænker mig Lovforslaget henvist, skulde have en kort Forhandling med Ministeren om de Former, hvorunder han mener, det kan ske. Derfor skal jeg anbefale Lovforslaget, naar vi faar en Forhandling med Ministeren i Udvalget og maaske der kan faa Sikkerhed for, at Udstedelsen af Skattekammerbeviser i fremmed Mønt sker med en vis Tilslutning fra Rigsdagen.

Korsgaard: Det Forslag, der foreligger til Behandling, er jo faktisk et Forslag om Statslaan, og hver Gang man staar overfor Forslag af den Art, tror jeg, der i Rigsdagen, undertiden fra flere Sider, er rejst Indvendinger imod den korte Tid, man har haft til Sagens Behandling. Man er vel almindeligvis, naar det drejede sig om et, om jeg saa maa kalde det, mere regulært Statslaan, blevet afvist med, at man ikke kunde fremkomme med Forslaget, før man var sikker paa at kunne faa Laanet paa rimelige Vilkaar. I det foreliggende Tilfælde kan et saadant Argument ikke bruges, idet der her kun er Tale om et Princip og netop ikke om Betingelser, og derfor synes jeg, at man nok kunde have faaet dette Forslag til Behandling noget før. Men jeg nærer for Resten ingen Tvivl om, at der ikke vil blive taget synderligt Hen-